

Lekciók: [1Móz 4,1–16](#); [Gal 3,15–22](#)

énekek: 52, 9, 463, 283/3, 293

Igehirdetési alapige: [Lk 10,23–37](#)

SZTHÜU 13. vasárnap

²⁵Ekkor felállt egy törvénytudó, hogy megkísértse őt, és ezt kérdezte: Mester, mit tegyek, hogy elnyerjem az örök életet? ²⁶Ő pedig ezt mondta neki: Mi van megírva a törvényben? Hogyan olvasod? ²⁷Ő pedig így válaszolt: „Szeresd az Urat, a te Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből, teljes erődből és teljes elmédből, és felebarátodat, mint magadat.” ²⁸Jézus ezt mondta neki: Helyesen feleltél: tedd ezt, és élni fogsz. ²⁹Ő viszont igazolni akarta magát, ezért megkérdezte Jézustól: De ki a felebarátom? ³⁰Válaszul Jézus ezt mondta neki: Egy ember ment le Jeruzsálemből Jerikóba, és rablók kezébe esett, akik kifosztották, meg is verték, azután félholtan otthagya elmentek. ³¹Történetesen egy pap ment azon az úton lefelé, de amikor meglátta, elkerülte. ³²Hasonlóképpen egy lévita is odaért arra a helyre, de amikor meglátta, ő is elkerülte. ³³Egy arra utazó samaritánus pedig, amikor odaért hozzá és meglátta,

megszánta, ³⁴odament, olajat és bort öntött sebeire, és bekötötte azokat. Azután feltette őt a saját állatára, elvitte egy fogadóba, és gondját viselte. ³⁵Másnap elővett két dénárt, odaadta a fogadónak, és azt mondta neki: Viselj rá gondot, és ha valamit még ráköltesz, amikor visszatérek, megadom neked. ³⁶Mit gondolsz, e három közül ki volt a felebarátja a rablók kezébe esett embernek? ³⁷Ő így felelt: Az, aki irgalmas volt hozzá. Jézus erre ezt mondta neki: Menj el, te is hasonlóképpen cselekedj!

Az elmúlt hónapokban már hirdettünk igét az Irgalmas samaritánus példázatáról.

Elmondtuk, hogy a történet két részből áll. Az elsőben a kérdésről volt szó, a másodikban az irgalmas samáriai tettéről.

Nem jó a kérdés.

A törvénytudó azért tette föl, hogy megkísértse Jézust.

A megkísértő kérdésfeltétel azonban nem jó dolog.

Bár el kell mondanunk, hogy a tudományos kísérletek, melyből az emberiségnek oly sok nagyszerű, életet mentő,

munkát könnyítő eredményei lettek, mind „kísértések voltak”.

Ezért a szó: kísérlet, vagyis egy jelenség megkísértése, hogy kiderüljön mi az igazság, pld. valóban kibírja a hídszerkezet a roppant terhet? Ezért megkísértik a hidat és telerakják nehéz teherautókkal.

A geometria nagy alakja a Kr.e. 300 körül született Euklides híres szokása, hogy a matematikai, geometriai igazságok, törvények bizonyításakor odaírta: Quod erat demonstrandum: ami bizonyítandó volt. Azóta nevesebb matematikusok odaírják munkájuk végére rövidítve akár.

A Teremtő és a teremtett ember közötti egyenlet egyenlőtlenségére Isten maga jött el, hogy megoldja a feladatot, egyenletté alakítsa a bűn okozta egyenlőtlenséget.

A megváltás bizonyításául, hogy beteljesedjék az írás, azt mondta a nagy egyenlet végén, hogy Elvégeztetett.

Erre az elvégeztetett! -re készíti fel Máté evangélista az olvasót, amikor szüntelen megjegyzi: „Hogy beteljesedjék az Írás”. Más szavakkal: Quod erat demonstrandum!

Nem baj, ha van hitetlen, kételkedő ember. Még az sem baj, ha ravaszul, kísértő kérdésekkel kísérletezik.

Életének van egy kérdése. Élete egy ismeretlenes: szeretné megismerni, hogy hogyan üdvözülhet.

Mi. Evangéliumot ismerők, tudjuk-e, hogy miért rossz ez a kérdés?

Kérem, ezt a kérdést így senki ne tegye fel közöttünk, mert ez a kérdés alapjaiban rossz. Az evangéliumok alapján így hangzik a helyes kérdés:

Mester, mit fogok cselekedni, hogyan fogok élni, ha megtudom, hogy üdvözülhetek?

Apcsel 17. szerint Athén nagy tárgyaló csarnokában, az Aeropáguszon sok istent tiszteltek, de ennek a kultusznak is volt egy ismeretlene. Ki is írták: Ismeretlen Istennek.

Pál ezt az egyismeretlenes teológiai egyenletet elkezdte megoldani, demonstrálni. Nekilátott bizonytságot tenni a Teremtőről és Megváltóról.

Háromféleképp reagáltak Pál bizonyítási eljárására.

1. Gúnyolódtak – persze egy matematikai egyenlet csak értelmetlen firkálmány a hozzá nem értő számára – nevet, gúnyolódik. Sokszor zavarában teszi mindezt!
2. „Majd még beszéljünk erről, de nekünk most más dolgunk van...”

Hát nem ismerős? Annyi a programom, ha lesz időm, majd térjünk vissza a témához!

3. Egy aeropágita, vagyis az intézmény tagja, bizonyos Dienes viszont elfogadta többedmagával a megoldást, a megváltást, a Krisztust, Quod erat demonstrandum! Mert nekünk Krisztus a bizonyíték.

Nézzük meg mi is, nincs-e véletlenül az életünkben egy ismeretlen, ami miatt egyenetlen az életünk, az erkölcsünk, az időbeosztásunk, az anyagi életünk, a gyülekezethez való viszonyunk, az adakozásunk, az imaéletünk?

Vajon melyik csoportba sorolunk az említett három közül? Az egyikben mindenképpen benne vagyunk!

Ez az általunk talán megvetett írástudó azonban tanít minket. Bár rossz szándékból kérdezett, és rosszul kérdezett, de a lényegét említette, megnevezte az **ÖRÖKÉLETET!**

Mert ha a személyes életem egyismeretlenes egyenetlét a lelki matematika és geometria szabályai szerint ellenőrzöm, és eljutok Jézus Krisztus megoldást és megváltást hozó Elvégeztetett-jéig, akkor megismerem Őt, mint személyes Megváltómat, és az egyismeretlenes életegyenetlem már nem tartalmaz ismeretlen.

Tudatosodik bennem, hogy üdvösséget szerzett nekem a kereszten. (Emlékezzünk a konfirmandusaink eskütételére!)

Tudatosodik bennem, hogy nem ismeretlenség vár a halál után, hanem az Üdvözítő maga. A *szem nem látott, fül nem hallott* ország tükör által homályosan látható képe.

Ismert, hogy a gazdag ifjú is hasonló kérdéssel fordult az Úrhoz. Ott Jézus azt mondja:

Márk 10:21 Jézus pedig rátekintvén, megkedvelé őt, és monda neki: Egy fogyatkozásod van; eredj el, add el minden vagyonedat, és add a szegényeknek, és kincsed lesz mennyben; és jer, kövess engem, fölhevén a keresztet. **Márk 10:22** Az pedig elszomorodván e beszéden, elméne búsan; mert sok jószága vala.

Sok jószága és egy kérdése – amire a sok jószág miatt nem fogadta el Jézus választát.

Az irgalmas samáriai példázatával a beszélgetés egy teljesen új síkjába megyünk.

Mivel jól ismerjük, csak egy dolgot emelek ki, ami viszont erősen kötődik a történeti előzményhez, az írástudói kérdéshez.

Mindenekelőtt hangoztatni kell, hogy az irgalmas samaritánus cselekedete nem üdvszerző!

Azért nem fogunk üdvözülni, hogyha most tömegesen kimegyünk és sebesülteket kötözünk, gondozunk és ápolunk.

Miért nem!

Mert az ilyen fajta irgalom teremtettségi feladatunk.

Ezt mondja erről az Úr:

Luk 17:10 Ezenképpen ti is, ha mindazokat megcselekedtétek, amik nektek parancsoltattak, mondjátok, hogy: Haszontalan szolgálunk; mert amit kötelesek voltunk cselekedni, azt cselekedtük.

Emlékeztek, hogy az Ószövetségben van egy történet, melyben megszólal emberi beszéddel egy szamár

4Móz 22:28 És megnyitá az Úr a szamárnak száját, és monda a szamár Bálámnak: Mit vétettem neked, hogy immár háromszor vertél meg engem?

Ugye sokan csak mesének tartjátok az ilyen csodákat?

Hát pedig a mai camera-pauperum-os* világban százával készülnek még beszédesebb, csodás jelenetek.

* A kifejezés tőlem: A Biblia pauperum a szegények, írástudatlanok bibliája >a kifestett templom falak voltak. Ennek példájára az olcsónak számító videós filmkészítésre utalok a „szegények kamerája” kifejezéssel, melynek mindmáig kiaknázatlan az evangélium terjesztésében való szerepe.

A bivaly segít a fölborult teknősbékának talpra állni és terelgeti a tengervíz felé... a kutya az orrával tologatja a partra vetődött tátogó kopolyúst a tó vizébe...nem is szólva a háziasított kutyáról, „aki” már évek óta hiába, de várja az állomásnál a már régen meghalt gazdája érkezését a szokásos délutáni órában.

Igen! Megszólal Bálám szamara. Még akkor is, ha pap és lévita elkerüli a kirablott honfitársát. Megszólal a természet, és sebet kötöz az ellenség, mert az irgalmasságra teremtett meg ez a világ.

A természet óvásáról beszél és papol a tömegeket „dobozoltató” * ideológiás világ, közben a legnagyobb szennyezést végzik a fegyvergyárak és a filmgyárak, a médiák, amikor az agressziót, a könyörtelenséget, az irgalmatlanságot hirdetik és giccses trükkfelvételeket készítenek az ál irgalmasságról.

* (Örkény István: Tóték című kisregényéből Fábri Zoltán: Isten hozta őrnagy úr! című filmje)

A samáriai nem üdvudatból, hanem teremtettség
mivoltából cselekedett!

Luk 17:10 Ezenképpen ti is, ha mindazokat
megcselekedtétek, amik nektek parancsoltattak,
mondjátok, hogy: Haszontalan szolgák vagyunk; mert
amit kötelesek voltunk cselekedni, azt cselekedtük.

És mindezt nem ünneprontásból és a samáriai tettének
lekicsinyléséből mondom, hanem azért, mert át meg
átjárta már az agyunk a Személyes Gonosz csúsztatása.

**Nem cselekedeteid miatt üdvözülsz,
hanem
üdvösség-tudatod miatt cselekszel!**

Mindjárt készen is vagyunk a bizonyítással:

Az irgalmas samáriai teremtés-tudattal tette, ami minden
teremtett ember cselekedet kéne, hogy legyen. Ő az igazi
felebarát, igazi embertárs.

Ember! Ne mondd, hogy a krisztushited miatt hajolsz le
az összetört emberhez! Ezt azért kell tenned, mert erre
teremtett a Teremtőd!

Ha üdvudatot nyertél, akkor természetesen továbbra is
lehetsz irgalmas samaritanus, de igaz lesz rád nézve a
tálatumos példázat vég-szava:

**Mt 25,21 Jól vagyon jó és hű szolgám kevésen voltál
hű, sokra bízlak ezek után, menj be a te urad
örömébe!**

Ez nem temetési ige, Testvérek!

Ez az evangéliumi életvitel kezdete itt a földön! Amikor
az én Uram öröme tölt el és termem a hála gyümölcsöket.

Mt 5-ben Jézus Krisztus fölsorol 9 boldogságot, kilenc
cselekedetet, kilenc életviteli formát.

Ennek közepén az 5.: Boldogok az irgalmasok, mert ők
irgalmasságot nyernek.

Aki bemegy az Úr Jézus Krisztus örömébe, az egy
magasabb országba lép.

Ehhez az irgalom világ feletti országhoz, mert hozzá
tartozik mind a kilenc boldogság!

Ha kilencszeres boldognak érzed magad, tudod, hogy
Krisztus megszerezte az örök életet, az üdvösséget.

Ámen.

gyjs*vdm 20240824